

BANJA LUKA

Vi, ki hodite tak marno
v Banjaluko, blagor vam!
spravljat svoj denar na varno;
al gorje odlašovcam,
ki tak varnost svojo črtijo,
da it opuste pred smrtjo
v Bosno, kjer se mir obeta,
moli zlatega teleta.

V noči, kadar ure svoje
spolni vseh svetnikov dan,
dokler zjutraj ne zapoje
v čast Marije zvon glasan,
v Banjaluko - strašno, res je -
mrtvih hodijo procesje
v Bosno, kjer se mir obeta,
moli zlatega teleta.

Vseh stanov so trume plašne,
to se vidi z njih oblek;
v cunjic diani siromašne,
razcapani so vsi vprek.
"Kdo ste, romarji vi čudni!
ki zdaj hodite neutrudni
v Bosno, kjer se mir obeta,
moli zlatega teleta?"

"Mi v preprostem oblacili
smo sejali seme zmot,
slepici smo ljudem branili
v Banjaluko it na pot;
zdaj zato iz vic sem hodimo
žalostne procesje vodimo
v Bosno, kjer se mir obeta,
moli zlatega teleta.

Revežev za nami truma,
ki je ni mogoče štet,
siromaki so brez uma,
ki so hotli nam verjet.
V vicah zdaj trpijo muko,
z nami hodijo v Banjaluko,
v Bosno, kjer se mir obeta,
moli zlatega teleta.

Kdor odrašččen gre iz sveta
Kranjcev, da ni tukaj bil,
v hiši Zlatega teleta
se ne bo pred veselil,
dokler ne dočaka dneva,
da sem z nami pride reva
v Bosno, kjer se mir obeta,
moli zlatega teleta."

Naj tedaj odpre ušesa,
kdor bo slišal pesem to,
pred ko duša od telesa
v smrti se ločila bo,
sam naj pride al z družino,
lepo kupi si graščino
v Bosni, kjer se mir obeta,
moli zlatega teleta.